

dóval egyetemben átköltöztették a nemzetközi gettóba, 1945 januárjának elején pedig áttereltek őket a nagy gettóba.¹⁵⁷

A németek, szemlátomást nem tudván Perlasca személyes szerepéről, nagyon megütödték a spanyol követség mentőtevékenységén. A spanyol kormányt a magyar zsidók megmentésében való részvételért bevádoló jelentés Budapesten, Berlinben és Madridban is nyugtalanította a németeket. Október 13-án von Thadden azt jelentette, hogy az amerikaiak indítványára a spanyol kormány késznek mutatkozik vízumot adni 2000 zsidónak. Mintegy tíz nappal később Ballensiefen, a budapesti SS propaganda-szakértője közölte Rolf Güntherrel, Eichmann berlini megbízottjával, hogy a budapesti spanyol követség felajánlotta a Zsidó Tanácsnak, védelme alá veszi a 14 és 16 év közötti zsidó árvákat.

E hírek volt is némi alapja, ugyanis a spanyolok még tevékenykedtek a tangeri felajánlás teljesítése érdekében. 1944. december 1-jén Friedrich Born a Nemzetközi Vöröskereszt részéről felkérte a spanyol követséget, hogy engedje az A szekció két vezető tagját, Komoly Ottót és Szamosi Lászlót a követség kebelén belül a gyermekek érdekében működni. Szamosi, a Nemzetközi Vöröskereszt és a spanyol követség tisztviselőjeként is munkálkodva, sok gyermeket mentett meg a leghevesebb nyilas őrjöngés idején.¹⁵⁸

A halálmenetek idején Veessenmayer azt jelentette (november 13-án), hogy a spanyolok kivándorláshoz szükséges vízumot követelnek spanyolországi családi kapcsolatokkal bíró magyar zsidók számára.¹⁵⁹

Hiába volt a gyakori táviratváltás a német külügyminisztérium különböző képviselői között és a sűrű jegyzékváltás a spanyolok és a magyarok között, egyetlen magyar zsidó sem kapott lehetőséget arra, hogy a spanyol mentőakciók révén elhagyja az országot; a németek sohasem adták meg a szükséges kilépési és átutazási engedélyeket.

Portugália. A németek a kivándorlás elutasításának politikájában kivételet tettek a budapesti portugál követtel¹⁶⁰; három zsidóról volt szó: Carlos de Sampaio Carrido titkárnőjéről, Bischowskynéről, és a szüleitől, a Gábor házaspárról. A magyarok, akik alig várták, hogy végre kikeveredhessenek egy kellemetlen incidensből, örömmel támogatták ezt a tervet. Április 30-án kora reggel ugyanis a magyar rendőrség Hain Péternek, a Magyar Politikai Rendőrség főnökének parancsára Galgagyörkön, nyári lakában letartóztatta a követet és néhány zsidó barátját. A rendőrség szabadon akarta engedni a diplomáciai védettségre hivatkozó követet, ám az csak a többiekkel együtt volt hajlandó távozni. Egy Sztójay, Antal István, Bakó László, Hain és Jungerth-Arnóthy részvételével tartott magas szintű tanácskozáson az a döntés született (Jungerth-Arnóthy javaslatára,